ఈ వారం కథ

15/9/98

మమమాత్రేర!

కె.ఎస్.ఎన్.రాజు

లేత వెలుగులో పచ్చపచ్చని పచ్చిక పై తెల్లతెల్లని మంచుబిందువులు మెల్లమెల్లగా కరుగుతున్నాయి. ఒత్తైన గుల్‌మోహర్ కొమ్మల నడుమ చిన్నచిన్న పిట్టలు నారింజరంగు తూర్పువైపు సంతోషంగా చూస్తున్నాయి. ఆలయంనుండి వేదం గాలి అలల్లో తేలి సుప్రభాతం వినిపిస్తోంది. నగరానికి కాస్త దూరంగా ఇప్పుడిప్పుడే పునాదులు, అక్కడక్కడా పైకప్పులు ఏర్పడిన కాలనీ అది.

డ్రయినేజ్ ఎప్పుడు పూర్తవుతుందో తెలియదుకానీ ప్రస్తుతం ఒక్కో సిమెంట్ తొర్ర ఒక్కో కూలివాని ఇల్లయింది. కాలనీలో ఇళ్ళకి పనిచేసే తాపి పనివాళ్ళు, నీళ్ళు మోసేవాళ్ళు, ఇటుకలు అందించేవాళ్ళు అందరి ఇళ్ళు అవే. గుండ్రని రంధ్రం నుండి వెలుగు కన్నెప్పలని స్పృశించగానే రంగడు మేల్కొన్నాడు.

"తెల్లారిపోనాదె" అనుకుంటూ లేవబోతుంటే బద్ధకంగా అన్పించి తిరిగి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నీళ్ళు జల్లాల్సిన స్లాబ్ కళ్ళలో కదిలింది.

"మంగకి చెపితే" అనుకుంటూ "మంగా" అని పిల్చాడు. జవాబు రాలేదు.

"ఏయ్ మంగా" కాస్త గట్టిగా అరిచాడు.

"ఏంది మావా" అని మంగ స్వరం వినిపించింది.

"ఏడనున్నావ్? ఇలారా"

"నువ్వేరా" అంది మంగ.

"పోయి స్లాబ్ తడుపు"

"నే పోను"

"పొద్దుకాలే! తడపాలని చెప్పానా" చికాకుగా అన్నాడు రంగడు.

"నువ్వేపాల్రా" అరిచింది మంగ.

మంగ వెళ్ళను అంటే ఇకవెళ్ళదని రంగడికి తెలుసు. ఇక తప్పదన్నట్టు కళ్ళని బలవంతంగా తెరచి బయటకి రంగడు వచ్చాడు. రంగడు ఉంటున్న సిమెంట్ తొర్ర పక్కనే వున్న మరో సిమెంట్ తొర్రలో మంగవుంటుంది.

ఇద్దరూ ఒకే ఇంటి పనిచేస్తున్నారు. ఇద్దరికీనా అన్నవాళ్ళెవ్వరు లేరు.

తొర్రపై మోకాళ్ళు మునగదీసుకొని కూర్చుని తూర్పువైపు చూస్తోంది మంగ.

"ఏందే నువ్వు చేస్తోంది" విసుగ్గా అరిచాడు రంగడు.

"చూడుచూడు సూరీడు సిందూరాన్ని ఆకాశం పై ఎలా అలికేశాడో. ఏ మేఘం ముగ్గేస్తుందో" తదేకంగా ఆకాశాన్ని చూస్తూ అంది మంగ.

"చాల్లే సంబడం. ఇంటికాడికి పో" అన్నాడు రంగడు చికాకుగా. మంగ తొర్రపై నుండి నేలపైకి ఒక్క గెంతు గెంతింది. ఇంటివైపు నడుస్తూ "ఎప్పుడూ పనిగోలే" అనుకుంది.

** ** **

"ఎప్పుడూ నీకా ఇంటిగోడవేనా" చట్నీ వడ్డిస్తూ నవ్వుతూ అంది కావేరి.

"శిల్ప వచ్చేసరికి ఇల్లు పూర్తవ్వాలి" అన్నాడు శ్రీకాంత్.

"ఎప్పుడొస్తుంది"

"వచ్చేనెల"

"ఇంకా చాలా పనుందా?"

"ఫినిషింగ్ టచెస్ అవుతున్నాయి. నువ్వోసారొచ్చి ఇల్లు చూడొదినా" అన్నాడతను.

"సాయంత్రం మీ అన్నయ్యని ఇంటికి త్వరగా వచ్చి నన్ను తీసుకెళ్ళమను" అందామె.

'అలాగే' అన్నాడతను.

శిల్ప శ్రీకాంత్ క్లాస్‌మేట్స్. కాలేజీలో పరిచయం పరిచయంగానే ఉండిపోయింది. యూనివర్సిటీలో ఆ పరిచయం స్నేహంగా మారింది. శ్రీకాంత్ శిల్ప వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నారు.

ఇరువైపుల పెద్దలు ఆమోదించారు. శిల్పకి ఇంటీరియర్ డెకరేషన్‌పై మక్కువ ఎక్కువ. ఆ చదువు నిమిత్తం విదేశాలకి వెళ్ళే అవకాశం ఆమెకి వచ్చింది. ఆమె తిరిగొచ్చాక వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నారు. వివాహం అవగానే అన్నవదినలతో కలిసో, వేరే ఇల్లు అద్దెకి తీసుకొనో సంసారం ప్రారంభించేకంటే సొంత ఇంట్లోనే మొదలవ్వడం బాగుంటుందనిపించింది శ్రీకాంత్‌కి.

ఎటువంటిల్లు బాగుంటుంది?

కట్టేసిన ఇల్లు కొనాలా? కట్టించాలా?

మన అభిరుచులకి అనుగుణంగా కట్టేసిన ఇల్లు దొరకటం కష్టం. ఇల్లు కట్టించడం అనుకున్నంత తేలికకాదు. ఏంచెయ్యాలి? శిల్పకి తెలియకుండా కట్టించాలి. ఆ ఇల్లుచూసి ఆమె ఆశ్చర్యపోవాలి.

అతను ఇల్లు కట్టించడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు. శ్రీకాంత్ కట్టిస్తున్న ఇంటికే రంగడు, మంగ పనిచేస్తున్నారు.

శ్రీకాంత్ కారు ఇంటిదగ్గర ఆగింది.

అతను ఆ ఇంటిని రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం చూస్తుంటాడు. రోజురోజుకి కొత్త కొత్త అందాలు సంతరించుకుంటున్న ఇంటిని ఎప్పటికప్పుడు నూతనంగా కనిపిస్తుంటే అతను రెప్పలు విప్పార్చి చూస్తుంటాడు. మరీ పెద్దది చిన్నదికాని ముచ్చటైన బంగళా అది. ఎప్పుడోనాటిన మొక్కలు అప్పుడప్పుడే పచ్చదనాన్ని సంతరించుకుంటున్నాయ్. బాదం చెట్టు చుట్టూ కట్టిన సిమెంట్ చప్టాని చూస్తూ "మార్నింగ్‌వాక్‌కి రానని ఇక్కడ కూర్చుంటే, శిల్ప పక్కనే కూర్చుని ఎలా బతిమాలుతుందో" వూహించుకున్నాడు.

ఏపుగా పెరిగిన లాన్ చూస్తూ "సాయంత్రం ఇక్కడే కూర్చుని టీ తీసుకోవాలి. లేతాకు పచ్చ టీసెట్ కొనాలి" అనుకున్నాడు.

"మంగా, మంగా" అరుస్తూ వస్తున్న రంగడు శ్రీకాంత్‌ని చూసి ఆగి నమస్కరించాడు.

"ఏలూరు పూలు మా....." అంటూ వస్తున్న మంగ శ్రీకాంత్‌ని చూసి మాటలు ఆపేసింది.

ఆమె చేతిలో మట్టితో చేసిన తంబూర వుంది.

"రేపట్నుంచి పనిలోకి రాక" అన్నాడు రంగడు.

"ఏం" అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"ఏం చెప్పాల బాబయ్యా దీని పని గురించి. పొద్దు పేల సూరీడంటుంది. మాపటేల దూళ్ళు కాసే పోరగాళ్ళతో చెరువుకి పోతాది. తామరపూలు, కాడలు అంటూ తిరుగుద్ది. సందేళ చంద్రుడు, చుక్కలు అంటుంది. తంబురాలు, పిల్లగోవులు వాయించుకునే దీనికి ఇంటిపని ఎందుకయ్యా" అన్నాడు రంగడు.

"ఎప్పుడు తడుపు, పిసుగు, గునపం, పారా అనాలా" హేళనగా అందామె.

"అవేనే కూడెట్టేవి. సూరీడు, చంద్రుడు పెట్టరే" అంతకంటే హేళనగా అన్నాడు రంగడు.

"వాళ్ళెందుకు పెడతారు నువ్వుండగా" అంటూ చప్పున అక్కడనుండి పారిపోయింది మంగ.

పదహారేళ్ళ పసితనాన్ని చిరునవ్వుతో మాస్తూ "పనిలోనుండి తీసేస్తావా" అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"తీసేస్తే ఏడబోతుంది. ఉండనీయండి బాబయ్యా" నెమ్మదిగా అన్నాడు రంగడు.

"ఇదేంటే ఇదేదో నే పనిలో నుండి తీసేస్తానన్నట్టు వుండనివ్వండి" అంటాడు అనుకుంటూ నవ్వుకున్నాడు శ్రీకాంత్.

** ** **

ఇంటిపని పూర్తిగా అయిపోయింది. మొక్కలకి నీళ్ళు పోయటానికి ఇల్లు, వాకిలి శుభ్రం చేయడానికి మంగని, రంగడ్ని శ్రీకాంత్ వుండమన్నాడు.

ఆరోజు శ్రీకాంత్ ఇల్లు చూడ్డానికి వెళ్ళేసరికి "నీకు పసుపుపచ్చ రంగు నచ్చదు కదా? ఈ కోక కట్టుకున్నావేం" అడుగుతోంది మరో ఇంటి పనిపిల్ల.

"రంగడు కొనిచ్చాడే. నాకు చాలా నచ్చింది" అంటోంది మంగ.

"అబ్బో ప్రేమా"

"ఆ రంగడేం చేసినా నాకు నచ్చుతుంది" అంటోంది మంగ.

"రంగడేడి" అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"పెరట్లో వున్నాడండి" అంది మంగ.

శ్రీకాంత్ వెళ్ళేసరికి రంగడు వేలికున్న రోల్డ్‌గోల్డ్ ఉంగరాన్ని చూసుకొని మురిసిపోతున్నాడు.

"కొత్తదా" అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"ఆ మంగ ఇచ్చింది."

"బాగుందా"

"బ్రహ్మాండంగా వుందయ్యగారు"

శ్రీకాంత్ అధరాలపై స్మృతిహాసం లేతగా కదిలింది.

పెద్దపెద్ద పువ్వుల టీషర్టు శిల్ప అతనికి పంపించింది. అతనెప్పుడూ అలాంటివి వేసుకోలేదు. అంత పెద్ద డిజైను బట్టలు అసలెలా కట్టుకోగల్గుతారో అనుకునేవాడు. చిత్రంగా శిల్ప పంపిన షర్ట్ అతనికి గొప్పగా నచ్చింది. ఇక్కడ ఆనందాన్నిచ్చేవి రంగు, రుచి, ఖరీదు ఇవేంకాదు. ఒకరు మనకోసం ప్రతిక్షణం ఫీలవుతూ చేసే పనులు, ఇచ్చే కానుకలు అంతులేని ఆనందాన్నిస్తాయి. ఈ ఆనందానికి, ప్రేమకి తరతమ బేధాలు లేవు.

రెండురోజుల్లో శిల్ప వస్తుంది. ఆమెని చూడాలని, ఈ ఇంటిని కానుకగా ఇవ్వాలని, మెరిసే ఆమె కళ్ళు చూడాలని తహతహలాడుతున్నాడు.

** ** **

పచ్చని ఆకులు గాలికి కదుల్తూ, చిన్నిచిన్ని చిలుకలు కిచకిచలాడుతూ శిల్పకి స్వాగతం చెబుతుంటే "ఇదే మనిల్లు" అన్నాడు శ్రీకాంత్.

ఆమె ఇల్లంతా తిరిగి చూసింది.

వాకిలి, పెరడు చూసింది.

నిశ్శబ్దంగా కారెక్కింది.

"ఇల్లెలా వుంది" ఆతృతగా అడిగాడు శ్రీకాంత్.

"నీదింత ఓల్డ్ టేస్ట్ అనుకోలేదు. నేనక్కడ నుండి మంచిమంచి ప్లాన్స్ తెచ్చాను. ఇదెవరికైనా అమ్మెయ్" చెబుతూనే ఉందామె.

అతనికి ఏం వినిపించటంలేదు. గుండెల్లో బాంబులు పేల్తున్న అలజడి.

పచ్చచీరలో మంగ, రోల్డ్‌గోల్డ్ రింగుతో రంగడు వీడ్కోలు ఇస్తూ కళ్ళముందు ముచ్చటగా ఒక్కటిగా కన్పిస్తున్నారు.

55